
STÂNĂ

Revistă Profesională

Organ al Oierilor din
întreaga țară

*

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoa-
ștem glasul tainic al izvoa-
relor! Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:

NICOLAE MUNTEAN

INVĂȚĂTOR

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ

APARE IN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:		REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA: NICOLAE MUNTEAN învățător POIANA-SIBIULUI, JUD. SIBIU
Pe un an	Lei 100	
Pe 6 luni	„ 60	
Exemplarul	„ 10	

CUPRINSUL:

Rostul congresului nostru	<i>Nic. Muntean</i>
Despre brânzeturi	<i>Ion Dăncilă</i>
Plecarea	<i>Gh. D. Banu</i>
Câteva cunoștințe asupra pelagrei	<i>Dr. Oliver R. Vraciu</i>
Ordinea de zi a congresului	* * *
Șoseaua Poiana-Sibiului — Novaci (Gorj)	<i>Nic. Muntean</i>
Pe drumuri Dobrogene	<i>Gh. Negru</i>
Către oieri.	<i>Nic. Șandru</i>
Păcurarul	<i>Nicunar</i>
Informațiuni	* * *

MOTTO :

Doina e a noastră ! Munților noi le dăm viață și le mărim farmecul ce au ! Noi cunoaștem glasul tainic al izvoarelor ! Noi ne-am înfrățit cu bradul !

Rostul congresului nostru

Nic. Muntean.

Din cele mai vechi timpuri oamenii, deși fără picur de învățătură, și-au dat seama, că trăind departe unii de alții, la zeci de kilometri, împrăștiați pe șes, dealuri și munți fiecare cu coliba și familia sa, *o duc greu și nu au puterea a-și apăra bunurile agonisite* — căci și pe acele vremuri ca și azi râvneau unii la bunurile altora — și cei mai tari înghițeau pe cei mai slabi; *deaceea s'au adunat la 'nceput în grupuri mici și neînsemnate, mai ales ceice aparțineau aceleiaș familii, apoi tot mai mulți și în grupuri mai compacte, cu scopul de a se ajuta reciproc și apăra contra diferiților dușmani: fiare sălbatice sau semeni de ai lor!*

Din nevoia ajutorului reciproc și apărării bunurilor s'a născut ideea de asociație, care a dat naștere cătunelor, apoi satelor și orașelor de azi!

În veacurile, cari se pierd în negura trecutului, oamenii aveau prea puține pretenții atât în ceea ce privește îmbrăcămintea cât și în ceea ce privește hrana. Se mulțumeau cu ceea ce singuri și fiecare în parte putea produce. *Erau cu toții crescători de vite, vânători, pescari și lucrători de pământ, pricepându-se la aceste ocupații pe cari le impuneau nevoile vieții.*

Cu fiecare zi ce trecea, oamenii se înmulțeau, nevoile cu ei și pretențiile creșteau. *Munca trebuia împărțită*, căci de-acum nu fiecare mai putea să se ocupe de toate câte se cereau. Și s'a împărțit, se 'nțelege nu deodată, ci în timp. Unii au rămas la ocupația în care s'au pomenit, alții s'au apucat de negoț, de meserie și cu anii ce treceau se înmulțeau profesiunile în raport cu nevoile și pretențiile, până am ajuns la situația actuală.

Fiecare ins trudea cum se face și azi să-și asigure prin profesiunea s'a un trai cât mai ferit de griji și apoi fiecare profesiune în parte s'a luptat și luptă să câștige cât mai multe avantagii.

Fiecare în parte și toți de aceeaș ocupație laolaltă s'au silit și silesc a produce cât mai ales și cât mai cu gust. În acest scop și-au asigurat și concursul statului, care multora le-a venit în ajutor în diferite forme și pe diferite căi! S'a născut întrecerea între profesioni și între inșii de aceeași ocupație.

Oierii au stat pe loc, lor nu li-s'a dat nici o atenție și nici un concurs, — de aceea suntem și azi unde eram acum sute de ani, — ba chiar stăm mai rău!

Cu timpul cei de aceeași ocupație prin firea lucrurilor și din interes de branșe au căutat să se grupeze pentru a se cunoaște, sfătui și găsi mijloacele și căile, cari să-i ducă la scop, adecă la o viață cât mai fericită, ferită de griji și totodată pentru a lupta cu succēs pentru câștigarea drepturilor, cari să le asigure scopul amintit.

În lupta pentru existență fiecare se silește să câștige pentru sine cât mai mult și în această luptă câștigă cel organizat, căci reprezintă o forță economică, socială și electorală. *Oierii neorganizați n'am reprezentat nici o forță, deaceea nu numai n'am câștigat, ci contrar am pierdut din ceea ce aveam!*

Noi ne-am bazat fiecare pe puterile proprii, am desconsiderat puterea asociației, deși oierii pe vremuri trăiau asociați, astfel am ajuns în trista situație a zilei de față!

Să observăm brazii în mijlocul cărora ne-am depănat trecutul și vom constata, că și ei se silesc pe puteri a se ridica spre lumină, spre soare și cei cu mai multă putere se ridică în dauna celor slabi.

Așa este între indivizi și profesioni; cei mai cu putere și profesiunile organizate câștigă în dauna celor slabi și neorganizați.

Oierii nu suntem lipsiți de putere, o avem, dar nu am pus-o cu toții la un loc în slujba binelui oie-

ritului. Rostul congresului nostru este să adunăm puterile risipite într'o asociație a oierilor, care să lupte în numele tuturor și pentru toți; dacă vom înțelege această poruncă să fim siguri de câștigul cauzei noastre, contrar ne vom măcina pe rând până și la unul!

Scriitorul acestor rânduri sunt absolut convins, că oieritului îi sunt rezervate zile mult mai fericite decât cum am avut — și le vom avea, — căci toți oierii cu cari am avut fericirea să vorbesc, s'au declarat gata pentru ziua de 21 Noemvrie și sunt hotărâți să urmeze sfaturile date în interesul lor și al profesiei!

Mulți sunt descurajați din cauza multor greutateți, diferitelor restricțiuni și feluritelor pedepse și impozite su-grumătoare.

Vom lupta cu toții pentru a ușura greutatețile, a înlătura diferitele restricțiuni, a șterge pedepsele nedrepte și pentru a fi impuși la venitul real.

Vom năzui a avea oi selecționate și produse de calitate. Unde este vrerere și Dumnezeu ajută și izbânda e asigurată!

Oieritul este o problemă de stat și noi vom cere cu tărie conducătorilor de azi și de totdeauna, să soluționeze această problemă dând concurs serios pentru a-l face să prospereze!

Ruinându-se oieritul românesc se vor resimți toate profesiunile și se va resimți în rău însăși economia națională!

Asigurându-i-se posibilități de progres — ceea ce se va întâmpla sigur — vor câștiga multe din profesiunile țării și va câștiga statul, țara românească!

Eu văd în stat o mașină, care vrea să fie cât mai perfectă. În acest scop toate piesele cari compun mașina, precum toate profesiunile cari compun statul, trebuie să funcționeze cât mai perfect și ca să facă aceasta toate piesele mașinei trebuiesc îngrijite și mereu controlate; în stat toate profesiunile trebuiesc încurajate și la fel tratate dându-li-se posibilitatea să-și îndeplinească rostul în cadrul economiei generale!

Cum una din piese refuză din anume motive să-și îndeplinească rolul, mașina merge prost, sau stă de tot!

Cum una din profesiunile țării stagnează din lipsa de cunoaștere, sau interes pentru ea și nevoile ei, toate celelalte se resimt mai mult sau mai puțin! Dovada am avut-o de atâtea ori și mai ales în timpul din urmă; dacă agricultorului și crescătorului de vite i-a mers rău și celelalte au tânjit!

Datorința conducătorului mașinei este să îngrijească ca fiecare piesă să fie în stare de a funcționa normal.

La fel datorința conducătorilor țării este, să se îngrijească, ca fiecare ocupațiune să fie în stare a da cantitativ maximum posibil, iar calitativ după gustul consumatorilor, asigurând pentru fiecare un maximum de rentabilitate, în care caz mașina statului funcționează normal, contrar merge scârțâind!

Una dintre profesiunile de care țara nu se poate lipsi este oieritul, care din vechi timpuri a avut un rost bine hotărât în economia națională și cei cari se țin de oierit — oierii — în istoria românilor!

Oierii și oieritul cu tot trecutul lor și cu toată însemnătatea din zilele de azi au fost mereu și de toți neglijați. Nu li-s'a dat nici o atenție! Nici oierii, nici oieritul n'au fost luați în considerare.

Oierii nu și-au spus în auzul țării nevoile lor! De o organizare a oierilor nici vorbă! Nimeni nu s'a gândit la așa ceva. Din acest punct de vedere am rămas în urma țiganilor, cari s'au organizat pe țară!

A sosit timpul să ne trezim și să ne dăm noi importanța ce o avem, ca să facem și pe alții să ne stimeze!

Țara nu știe sau nu vrea să știe cine am fost și suntem! Conducătorii nu ne cunosc decât din poeziile învățate în școală! Să-i facem să ne cunoască ca să ne știe ajuta! Doctorul nu poate ajuta bolnavului decât după ce îi cunoaște boala!

Este cu neputință să nu reușim a face să se sesizeze conducătorii de nevoile și lipsurile oieritului!

Soarta noastră și a ocupației noastre este în mâinile noastre. Nici o osteneală și nici un sacrificiu material nu vom cruța când e vorba de însuși viitorul nostru și al copiilor noștri, pe cari vrem să-i știm oieri!

Ziua de 21 Noemvrie este prima rază de lumină pe cerul întunecat al oieritului! Este primul pas ce facem către zile mai senine! Este ziua redeșteptării oierilor!

Să ne facem cu toții datorința și la apelul ce se va striga în aceea zi sfântă, fiecare oier să răspundă „prezent“!

Vom da curaj și vom lua curaj pentru a lupta până la izbânda deplină, căci în slujba oieritului ne-am pus toată forța fizică și toate puterile intelectuale!

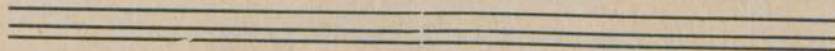
Dumnezeu ne va ajuta să ne reocupăm locul ce ne compete între celelalte profesii și să fim de real folos țării, pe care vrem să o scăpăm de a mai fi tributară streinilor, în ceea ce privește produsele noastre!

Și dacă acum mii de ani oamenii s'au grupat ca să se ajute și să-și apere bunurile, este timpul ca și noi oierii să facem aceasta în anul 1935 după Hristos!

Și o vom face!

Acesta este rostul congresului dela 21 Noemvrie 1935.

Mijloacele spre atingerea scopului, le vom discuta împreună în acea zi!

Despre brânzeturi

de I. Dăncilă.

II.

După cum s'a spus*) o brânză e formată, în general vorbind, din apă sau zer și materie uscată.

Parte din materia uscată a brânzei o constituie untul, parte substanțele azotoase, iar parte diferite săruri.

Untul — sau grăsimea din lapte și derivatele lui — e un important component al brânzeturilor, care pentru calitatea lor și mai ales pentru valoarea lor nutritivă, joacă un mare rol.

El nu ia parte directă la *coacerea* sau fermentarea brânzeturilor. Influențează totuși gustul și mirosul lor, fapt, ce se observă la o brânză, ce n'a avut o coacere normală din care cauză capătă gust sau miros ranced.

În condițiuni normale de coacere, untul face o brânză moale și plăcută la gust.

E destul să se amintească numai diferența ce există între o brânză de vacă, care conține mai puțin unt și o brânză de oaie. Cea de vacă (smântânită mai ales) e tare, se sfărâmă și e seacă la gust.

Cu cât o brânză conține mai mult unt, cu atât apare mai moale și plăcută la gust. Calitatea multor brânzeturi poate fi îmbunătățită prin adăogarea de unt. Acest lucru îl cunosc așa numitele „lăptării“ dela noi, cari pentru a avea cât mai mare câștig, fac brânză din caș ieftin de vacă, amestecat cu puțin unt de oaie.

O brânză, pentru a fi cât mai nutritivă și gustoasă nu trebuie să conțină numai mult unt, ci trebuie să conțină cât mai puțină apă sau zer la acelaș procent de unt în materia uscată. Spre a conține puțin zer o brânză, trebuie cald lucrată sau cât mai bine presată (stoarsă).

Untul din brânză se socotește în procente. Sau cu alte cuvinte, în 100 gr. brânză, de exemplu, câte grame unt sunt.

*) Citește „Stâna“ Nr. 6, An. II., Pag. 10.

O brânză s'a spus, că e formată și din apă. *Procentul de unt se socotește din materia uscată*, ce conține o brânză. Calitatea unei brânze se judecă totdeauna avându-se în vedere *procentul de unt din partea uscată*, raportat la conținutul de apă, ceeace brânza conține.

A ști deci procentul de unt din partea uscată a unei brânze, nu ajunge. Pentru a ne pronunța asupra valorii nutritive a acelei brânze, trebuiește neapărat să știm și câtă apă conține.

De exemplu, un kgr. brânză de burduf, care conține 45% apă și un kgr. telemea, care conține 54% apă, pot avea amândouă acelaș procent de unt din materia uscată de 47%. Acelaș conținut de substanță uscată — partea nutritivă din brânză — este de exemplu, în brânza de burduf în 1 kgr., iar în telemea în 1.23 kgr. Aceasta, dacă brânza de burduf a avut la analiză cca 26% unt, iar telemeaua 21.6% unt.

Cu cât deci o brânză conține mai multă apă la acelaș procent de unt în substanța uscată, cu atât mai puține substanțe nutritive — în aceeaș cantitate (1 kgr. de ex.) cuprinde acea brânză. Din aceeaș cantitate de lapte, toată lumea știe, că iasă mai mult caș de munte nestors (deci cu mult zer sau apă), decât caș stors.

În comerțul de brânzeturi — mai ales în țările din apus — brânzeturile sunt împărțite (în general) după untul ce conțin în materia uscată, în modul următor:

1. *Brânzeturi foarte grase*, cu cel puțin 50% unt în substanța uscată; mai sunt numite și *brânzeturi de smântână*;

2. *Brânzeturi grase*, cu cel puțin 45% unt în substanța uscată și cel mult 50% apă, pentru brânzeturile tari și cel mult 60% apă, pentru brânzeturile moi;

3. *Brânzeturi $\frac{3}{4}$ grase*, cu cel puțin 35% unt în substanța uscată și cel mult 52% apă;

4. *Brânzeturi jumătate grase*, cu cel puțin 25% unt în substanța uscată și cel mult 54% apă, pentru brânzeturile tari și cel mult 60% apă, pentru brânzeturile moi;

5. *Brânzeturi puțin grase* ($\frac{1}{4}$ grase), cu cel puțin 15% unt în substanța uscată și cel mult 57% apă, pentru brânzeturile tari și cel mult 65% apă, pentru brânzeturile moi;

6. *Brânzeturi s'abe*, — din lapte smântânit — cu cel puțin 6% unt în substanța uscată și cel mult 70% apă.

Cum se vede, untul și apa, pentru calitatea brânzeturilor, joacă un rol de căpetenie. Potrivirea lor, stă în priceperea și iscusința băciței sau baciului!

Plecarea...

Neguri s'au lăsat pe Șerbota și-i frig...

Iar ceața pe văi, urātu-și așterne;

Munții bătrâni, ciopoarele-și strig'....

Și ploaia tot cerne — tot cerne!

Plecat-au și sterpe, mânzări și berbeci;..

Tălângile toate, de-o vreme — au tăcut —

Și toamna aduce pustiu 'n poteci;

Și codrul e mut, întinsul tot mut;

Iar stâna, pustie de tot, parcă plânge;

Cu vântul, cu ploaea, cu toamna de-afară....

Pe-aproape, povestea pribeagă se frânge,

Uitată de cei ce, cu toți plecară!

Gheorghe D. Banu

Câteva cunoștințe asupra pelagrei

Dr. Oliver R. Vraciu.

Organismul omenesc își asigură vitalitatea și dezvoltarea prin o mulțime de materii hrănitoare, furnizate de diferite alimente. Fiecare aliment își are rolul său însemnat în menținerea echilibrului acestor materii, atât de trebuincioase unei bune funcționări. Îndeosebi alimentele proaspete, fructele, legumele, laptele, ouăle, carnea proaspătă, conțin o categorie de materii necesare vieții, numite *vitamine*. Structura complectă a acestor vitamine nu se cunoaște, dar ceea ce se știe în mod neîndoielnic, este importanța lor în funcțiunea organismului. Din moment ce corpul primește o hrană defectuoasă, incomplectă, unilaterală, compusă din unele și aceleași alimente, puțin nutritive și mai ales sărace în aceste vitamine, se rupe acel echilibru de rezervă de materii hrănitoare, iar organismul suferă, și individul se îmbolnăvește. În asemenea cazuri se nasc o categorie de boli de nutriție defectuoasă, cum sunt de expl. scorbutul (boală foarte des întâlnită în războiul la soldații hrăniți cu alimente vechi, conserve etc.) și *pelagra*, boală asupra căreia vom stărui prin câteva amănunte.

Pelagra deci survine la populația, care se hrănește în mod neîndestulitor și îndeosebi prin porumb (făină de porumb) și mai ales, prin un porumb stricat. Ea atacă de preferință persoanele slăbite fizicește. Condițiile slabe economice, criza economică, mizeria, favorizează ivirea acestei boli. Multe cazuri se produc la țară, unde locuitorii fie din neștiință, fie din cauza lipsei de mijloace se hrănesc rău și mai ales în mod exclusiv cu mămligă. Pelagra deci nu e o boală molipsitoare, ci ea apare în regiuni, unde locuitorii trăiesc în aceleași condiții rele de hrană. În Europa s'a ivit în diferite țări: Italia, Spania, Portugalia, România, Jugoslavia, Bulgaria, Grecia, Turcia, apoi în Azia-Mică, în Palestina, în Persia, în Indii, etc. La noi în țară apare în unii ani în număr foarte însemnat, mai ales în Vechiul-Regat și ea este în totdeauna în legătură cu

starea economică rea a populației. Să vedem pe scurt cum se prezintă și cari sunt semnele principale ale acestei boli.

Intreg decursul boalei este predominat de 3 semne principale: Tulburări pe suprafața pielii, 2) Tulburările de mistuire și 3) tulburări nervoase.

1. *Tulburările pe suprafața pielii*: În mod obișnuit primele semne ale pelagrei apar către sfârșitul iernei sau la începutul primăverii și ele se ivesc îndeosebi la suprafața pielii, la mâini și la picioare. Nu le vom găsi pe toată întinderea membrelor ci numai pe suprafața, care este neacoperită de vestminte și expusă mai des razelor soarelui. Bolnavul simte totodată o slăbire generală, o lipsă de putere de lucru, dureri de cap, o stare de deprimare, de tristeță, mergând uneori până la slăbirea inteligenței. Pe mâini și picioare, acolo unde pielea nu este acoperită încontinuu de vestminte, începe a se roși, ceea ce produce o senzație de arsură și mâncărime. Aceste semne durează aproximativ 15—20 zile. În perioada aceasta de început, de obicei bolnavii cred, că „i-au pârlit soarele“ și nu bănuiesc, că sunt victimele unei grele boli. După acest timp roșeața dispare, pielea capătă o culoare de pete cafenii închise și se cojește în straturi fine. Aceste tulburări ale pielii, apar în totdeauna pe dosul mâinei și piciorului și nici odată pe palma sau pe talpa picioarelor. Mai poate apare pe piept, însă numai pe pielea neacoperită și atinsă de razele solare. Sunt dese cazuri, unde această roșeață se întinde la capătușala gurei, a nasului și dă o inflamație la gingii.

2. *Tulburările de mistuire*: Bolnavii simt de obicei arsuri în stomac, au o sete mare și o mistuire încetinită. Uneori prezintă o lipsă de poftă de mâncare și chiar un total desgust față de alimente. La acestea se mai adaugă uneori constipația, sau mai adeseori o diaree gravă.

3. *Tulburările nervoase*: Ele se înfățișează prin o slăbire a picioarelor, care duce uneori până la o greutate în mers. Se întâlnesc adesea tulburări mintale, bolnavii au vedenii bolnăvicioase, au o groază că sunt urmăriți și uneori trec la acte de sinucidere.

Boala are o durată de mai mulți ani. În timpul de vară starea bolnavilor se îmbunătățește simțitor, pentru ca la începutul primăverii să se înrăutățească și mai mult.

Mijloacele de prevenire ale boalei. Scopul descrierii în linii generale a acestei boli, a fost de a face cunoscut în mod rezumativ adevărata ei înfățișare. Mai important decât aceasta este fără îndoială cunoașterea mijloacelor de pre-întâmpinare. Prin tratamentul celor suferinzi de pelagră nu se poate pune stavilă pericolului, boala nefiind după cum s'a spus de natură molipsitoare. Marele public trebuie să fie cât mai terneinic și mai din vreme lămurit de mijloacele simple și sigure de prevenire. În Italia s'a făcut o propagandă întinsă pentru combaterea pelagrei, înființându-se pentru populația nevoiașă, așa zisele bucătării populare, unde cei neștiutori de a se hrăni în mod rațional primesc cunoștințele necesare, iar cei lipsiți de mijloace și cari ar cădea pradă acestei boli, primesc o hrană substanțială și nutritivă. Aceste măsuri au adus rezultate foarte încurajatoare. Măsurile de prevenire au mers așa de departe în regiunile bătuite de pelagră, încât pentru a se împiedeca folosirea exclusivă a mămăligii, ca aliment principal, s'a făcut cuptoare comunale pentru a se coace pâinea și distribui celor lipsiți de mijloace, obli-dându-i însă totodată de-a avea o grădiniță de zarzavaturi și cu pomi fructiferi asigurându-li-se să ajungă mai ușor și mai practic la consumarea de alimente crude. La noi în țară a fost deasemenea un început de mișcare pentru combaterea pelagrei mai ales prin stăruința și îndemnul distinsului profesor Dr. Babeș. Astfel s'au înființat dispense pentru pelagroși între anii 1907—1910, spitale pentru bolnavi și chiar centre de adunare — așa zisele pelagrozerii. — Măsurile de combatere se dovedesc a fi rodnice numai în cazuri, când ele se adresează marelui public lămurindu-l asupra pericolului.

Pentru economii de oi pelagra în timp de vară nu prezintă nici un pericol, deoarece se consumă multe alimente proaspete, ce conțin vitamine (lapte, unt, etc.); în schimb iarna pericolul poate deveni acolo unde alimentarea se face exclusiv cu mămăligă mai ales din făină de pomb stricat. În timp de iarnă deci trebuie să se evite

ca nutremântul principal să fie mămăliga, iar alimentația să cuprindă hrană cât mai variată și ușor de procurat, fructele, pâinea, carnea proaspătă etc.

Cât privește tratamentul pelagrei, în primul rând el constă în evitarea consumării mămăligii și în o schimbare de alimentație, bogată în vitamine, după felul mai sus descris. În general tratamentul aparține exclusiv competenței medicului, singurul chemat de-a da acest ajutor, care cu cât este mai de vreme cerut, cu atât are mai mulți sorți de isbândă.

Ordinea de zi

A primului congres al oierilor din toată țara, care se va ținea în orașul Sibiu, la 21 Noiembrie 1935, (Intrarea Maicii Domnului în biserică), în sala „Thalia“.

1. Cuvânt de deschidere. Cuvântul autorităților.
2. Organizarea oierilor.
3. Organizarea oieritului.
4. Valorificarea produselor.
5. Impozitul.
6. Diferite taxe.
7. Vânatul în munți.
8. Localizarea oieritului.
9. Revista „Stâna“
10. Inițierea Uniunii Oierilor, cetirea Statutului și constituirea Uniunii.
11. Propuneri și interpelări.
12. Inchiderea congresului.

Deschiderea se face la ora 9 dimineața.

Șoseaua Poiana-Sibiului - Novaci (Gorj)

Nic. Muntean

După cum arătăm în altă parte a revistei, în ziua de 6 Octomvrie crt. s'a dat circulației, în cadrul unor manifestări populare grandioase, de către însuși M. S. Regele Carol II, șoseaua care străbate Carpații dela Poiana-Sibiului—Novaci (Gorj).

Mă voi sili în cadrul acestui articol să arăt marea însemnătate din mai multe puncte de vedere a acestei șosele, care străbate prin inima Carpaților pe o întindere de aproape 150 km.

Dela Poiana-Sibiului, comună curat românească cu peste 5000 locuitori, situată la o altitudine de aproape 900 m., șoseaua urcă spre miazăzi-apus până în comuna Jina, la 6 km. de Poiana. Jina încă este o comună de munte curat românească, cu aproape 4000 locuitori.

De aici, pe o distanță de 8 km., șoseaua coboară în serpentine și în aceeași direcție, trecând prin cătunul Dobra-Jina, în Valea Sebeșului, atingând comuna Șugag din jud. Alba, tot comună curat românească. Dela Șugag o ia spre miazăzi și pe o distanță de 43 km. străbate Valea Sebeșului și Râului Frumoasei până la poalele muntelui Tărtărău din jud. Gorj. Aici părăsește Râul Frumoasei, ca după 14 km. de urcuș și coborâș prin munți să ajungă în Valea Lotrului la punctul numit „Obârșia Lotrului“. Dela acest punct continuă pe Valea Lotrului în sus, 6 km., până la poalele muntelui „Ștefanul“, unde părăsește Lotrul și urcă acest munte până în vârful „Urdei“, la peste 2200 m. Acum începe să coboare încet, încet, până ajunge în frunțașă comună Novaci-Gorj.

Priveliștea ce oferă dealurile, munții, văile, râurile, izvoarele, pădurile de fag și brad, stâncile, prăpăstiile, poienile, șurlauăle, zănogile și piscurile, farmecă, face sufletul să salte de bucurie și întărește credința în Atotputernicul Dumnezeu, care cu atâta dărnicie a înfrumusețat plaiurile scumpei noastre țări.

Face să amuțească în noi vorbele de ocară și mărește increderea și iubirea față de glia, care ne-a fost leagăn și scut contra vijelioaselor furtuni ale sbuciumatului trecut.

Trecătorul fericit, care a parcurs în parte, sau dela un capăt la altul această șosea, uită de griji și năcazuri, revine acasă refăcut moralicește, cu sentimentul național întărit, și cu dor de muncă și viață, până aci nebănuit.

Sunt sigur, că ceice au risipit banul românesc pentru a-și petrece verile în munți streini, contribuind la sărăcirea românului și la îmbogățirea streinilor, parcurgând această șosea, rămân încântați de frumusețea și podoaba munților noștri, cari în această privință întrec toți munții din streinătate, și-și vor face promisiune solemnă lor înșiși să-și petreacă verile în viitor la noi, colindând văile, coastele și piscurile Carpaților noștri.

Ca prin minune se vor ridica casele și vilele dealungul acestei șosele, ca să adăpostească pe cei veniți să admire și să ia viață nouă la umbra bradului!

Se vor construi sanatorii, unde vor alerga, atât vara cât și iarna, mii de români slăbiți fizicește, căci doar știut este, că în văile Carpaților iarna este o climă cu mult mai dulce decât la șes.

Lipsește ceața umedă, care intră până la oase.

Aerul curat este încălzit de razele soarelui, care întărește speranțele suferinzilor, ca apoi să-i redea iar societății constructive.

Nu ne îndoim, că șoseaua va fi întreținută și chiar mult îmbunătățită.

Este un lăudabil început, care cinstește pe înfăptuitor, actualul Prim-ministru, Dl Gh. Tătărescu!

Alte șosele la fel se vor construi, ca să întregască opera începută, pentru a face cât mai ușoară comunicația între frați și a da posibilitate tuturor să-și întărească puterile fizice și sufletești în mijlocul pădurilor ozonate de brad!

Șoseaua Poiana-Novaci are și o covârșitoare importanță economică.

Ridicându-se dealungul șoselei pe locurile potrivite case, vile și sanatorii, mii de căutători după liniște și

turiști vor mișuna pe lăsătorile și munții de pe ambele laturi ale ei.

Acești admiratori ai frumuseților Carpaților păstrători de credință, limbă, port, cântece, jocuri și obiceiuri, vor consuma tot laptele, brânza, urda și jintița ce oierii noștri produc dela oile lor.

Sunt alimentele cele mai hrănitoare, cari întăresc trupurile slăbite de muncă și fumul orașelor.

Oierii din munții înșirati dealungul acestei artere, vor avea deci posibilitatea să-și valorifice pe loc și cu preț remuneratoriu produsele.

Se servește în acest mod un interes vital al celei mai românești ocupații, până azi de toți speculată. Oierii constatând rentabilitatea ocupației lor, mai mult vor îndrăgi-o și li-se va mări încrederea și nădejdea într'un viitor mai omenesc!

Le va îndrepta gândul și-i va face să cugete serios la rămânerea și iarna la munte, ceea ce scriitorul acestor rânduri de mult profetesc.

Și aceasta se va întâmpla, căci ridicându-se sanatorii, iarna va fi o destul de mare circulație pe șosea, iar suferinzi din ele, vor avea nevoie de lapte îndeosebi, pe care oierul stabilit în munte îl va da dela vacile sale, în timpul când oile sunt sterpe.

Ceea ce până azi era un vis, ca mâine va fi realitate. Am această nestrămutată convingere.

Un alt rol important, în afară de cel strategic al acestei șosele este, că leagă direct pe frații din județele Sibiu, Alba, Gorj și Vâlcea, între cari există vechi legături economice, culturale și sociale. Sunt în Gorj și Vâlcea comune, a căror majoritate a locuitorilor își au originea în județul Sibiu și Alba.

Mai am credința, că vor veni mulți streini să-și petreacă vacanța în Carpații noștri. Depinde de propaganda ce vom ști face, precum și de felul cum vom ști să-i primim.

Nu pot încheia fără să fac un călduros apel la toți bunii și adevărații români să treacă odată pe această șosea și sunt convins, că vor rămâne nu numai satisfăcuți, dar fermecați chiar,

de cele ce le este dat să vadă și vor face legătură sfântă să nu mai ducă banii câștigați în țară spre a îmbogăți pe streini și a le îmbunătăți drumurile lor.

Oieri, bucurați-vă, căci noi izvoare de venit țâșnesc pe seama voastră.

Scrisoarea II-a.

Pe drumuri Dobrogene...

D-lui Dr. N. I. Teodoreanu.

*Sub cerul de plumb, greoi, încondeiat de praful de pe drumuri,
Călătoresc în stepa Dobrogeană, ca'ntr'un album cu poze prăfuite
Și florile în cale întâlnite î-și pleacă capul lovite de pumnuri
Și ochii îmi plâng fără lacrimi, gura mea n'are cuvinte,
Căci praful le îneacă pe toate și drumul pustiu este lung,
In orașul cu stele de becuri, unde se sfârșește pustiul s'ajung!*

*Unde e izvorul din cale și valea cu râul de argint?
Aici nu le voi găsi. Am intrat în lumea cu visurile moarte,
In ținutul unde păstorul doinește și doina e luată de vânt!
Apa, plugarul și-o ia în căruță și vitei însetate cu stropul o'nparte.
In valea cu pietre presărate sub care dorm turceștele comori
In loc de șerpiurea apei, trec undele vântului sonori.*

Topraisor-C-ța
1935.

George Negru.

Către oieri!

Nicolae Şandru,
Sadu, jud Sibiu.

În revista noastră „Stâna“ de pe Iulie crt. am citit cu mare bucurie articolul prin care directorul ei dl Nicolae Muntean ne cheamă la sine pe ziua de 21 Noemvrie.

Noi oierii să mulțumim Bunului Dumnezeu, căci cât de târziu, dar tot are grije și de noi și ne-a dat și nouă un bărbat pe dl Nicolae Muntean, care muncește și aleargă mult pentru ridicarea noastră!

Ziua de 21 Noemvrie este de mare însemnătate pentru noi oierii! Pe noi nimeni nu ne-a chemat vre-odată în vre-o adunare ca să ne sfătuim și noi asupra multor greutăți și lipsuri, precum și cum să producem mai bine!

Am trăit care pe unde am știut și cum am putut!

Oricâte date ne-ar fi venit să dăm, le-am dat, căci nimeni nu ne-a căutat un drept de apărare. *Toate acestea s'au întâmplat din lipsa de organizare!*

Astăzi mulțumită lui Dumnezeu, dl director ne cheamă la sine, cum cheamă cloca puii sub aripile sale, să îngrijească de toți!

Ne caută drepturile și ne apără interesele, se străduiește să ne facă valorificarea produselor, ca să fie căutate și plătite mai bine ca până în prezent!

Oierii risipiți pe amândouă poale ale munților și mai departe, oriunde am fi, să luăm parte la adunarea din 21 Noemvrie. Să alergăm cu bucurie și inima curată ca să auzim și noi cuvântul de îmbărbătare și sfaturile ce ni-se vor da, ca să ajungem zile mai bune!

Să mergem la adunare până ușa ne este deschisă și suntem chemați! Nu cumva ușa să se închidă și pe noi să nu ne mai cheme nimeni.

Atunci ne va părea rău!

Păcurarul

Copil al suferinței,
De când el s'a născut,
In prada neputinței
De mic el a crescut

S'a ridicat mai mare,
E tot pe lângă oi,
Năcăjit, ud la piele,
In vifore și ploi.

Nu știe ce e casa,
Nu știe unde-i bine,
Și se schimbă cu timpul,
In seri de nopți senine.

Dar n'are ce să schimbe,
S'a rupt, s'a zdrențuit
Cămașa celui, care,
In lume-i fericit!

El știe totdeauna,
Să doarmă lângă oi,
Să doarmă într'un cot,
Sau pe un mușinoi.

Să sufere tot frigul,
Să joace ne'ncetat,
De seara'n miez de noapte
Și până'n revărsat.

Apoi când primăvara
Sunt vifore și ploi,
Sau ploaie cu ninsoare,
Mor mieii! — Vai de noi!

Și dacă dânsul vede,
Că mielul s'a răcit,
Il bagă'n sân la piele,
Pân' ce l-a încălzit.

Apoi îl dă la oaie,
Să sugă, îl apleacă,
E a lui datorie
Ce trebuie să și-o facă!

Pe mieii rebegiți
 Li pune și 'ncălzește,
 In piei și pela foc,
 Pân ce-i înzdrenește.

Când fătutul e în toiu
 El nu are odihnă,
 Și de multe ori seara
 Nu-i trebuie de cină.

Căci zice el atuncea:
 „Acuma e harmanul,
 De nu grijești acuma,
 Nu vei avea tot anul!“

.....

Apoi când primăvara
 Mai veselă s'arată,
 Mai cântă și din fluier,
 S'a 'nveselit deodată!

Se tăvălește'n iarbă
 Privind la oi cu miei,
 Cu grije se'nvârtește
 Tot aplecând la ei.

Pe care nu-i primește
 Le leagă chinuit,
 Până ce bine vede
 Că mieii și-au primit!

Și dacă nici cu asta
 Să sugă nu-l primește,
 O bagă într'o groapă
 De-afară nu zărește.

Mai face și cotețe,
 In care a legat
 Pe două locuri oaia,
 Strâns bine, ferecat.

Nu știe stăpânul
 Cât e de ostenit,
 Și banul ce câștigă
 Cât este de plătit!

Asta-i e meseria
 Cu care se hrănește,
 Și-adesea el socoate:
 „Mai fericit nu este!“

Iar după înțărcat
 La stână merg cu toții,
 Unde trăiesc în tihnă
 Bunicii cu nepoții.

Acolo mulg la strungă,
 Beau lapte fiecare,
 Mănâncă caș dulce, balmoș,
 Jintiță răcoritoare.

Acesta e ciobanul
 Deprins cu suferința,
 Aci e fericirea,
 Iși are el credința.

.

E după secerat ;
 La miriște pornesc,
 Le paște ziua-noaptea
 Intr'una, căci pornesc.*)

Pe ploi și vreme bună
 Vai! câte mai pățesc,
 Că oile atuncea
 Fiind la largul lor,
 Il lasă pe cioban,
 Se duc pe unde vor.

Și intră prin porumburi
 Și locuri ce-s oprite,
 Făcând la stricăciuni
 Adesea scump plătite.

.

E greu în timp de toamnă
 Când lupii năvălesc
 Și le trântesc pe multe,
 Când singure le găsesc.

O Doamne! Ce-a pățit
 Un păcurar odată,
 Fiind ei trei la turmă,
 Dac'au eșit din baltă.

Seara, cel mai bătrân
 Pe cei doi i-a 'ntrebat:
 „Care din amândoi
 Are gustul de stat?“

*) Se zice porneală mănăcării oilor de noaptea.

Că un ceas sau două
Dacă se odihnește,
Incolo toată noaptea
Și singur le păzește.

Indată îi răspunde
Cel ce e mijlociu:
„Culcă-te și dormi,
Te scol eu mai târziu“.

Se culcă. În sunet
De clopot el însă se trezește
Și când ridică capul,
De moarte, se 'ngrozește!

Câinii înspre apus
Ingrămădeau cu zor
Oile jumătate
Dormeau în târla lor.

Bătea vânt de răsărit
Și care se scula
La vânt tot câte una
În fugă se ducea.

Iar bietul său tovarăș
Acel ce le păzea,
La câțiva pași de dânsul
Dormea și sforăia.

La câini dă gura 'ntr'una
Și fuga o tulește,
Dar când s'ajungă fruntea
Se 'mpiedică, s'oprește.

Era oale trântită.
Pe loc se zăpăcește,
Mai bâjbăie 'nainte
Și alte mai găsește.

El chiuind într'una
Câinii toți au sosit,
C'o furie nebună
La lupi s'au repezit!

Nu auzea nimica
Capul îi vâjâia,
Gândea ce va fi mâine
Când tot se va vedea.

*Mulți lupi au fost atunci!
Așa-și închipuiește,
Căci dauăzeci și una
Trântite oi găsește.*

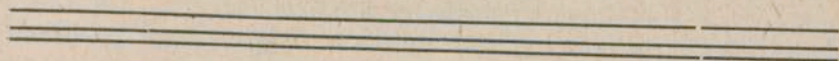
*Și prin oi, gătuite,
Găsi până la zece,
Cu totul cam la treizeci
E suma, de n'o trece.*

*Pe bietul său tovarăș
Tare-l mai ocără,
Că dac'avea de grijă,
Ei asta n'o păteau.*

*Și s'au rugat fierbinte
Cu lacrimi amândoi,
Și-al treilea 'n genunchi
Lângă turma de oi:*

*„O Doamne! Fie-ți milă,
Nu ne lăsa pe noi.
Copii ai suferinței,
Trăind pe lângă oi!“*

Nicunar.

INFORMAȚIUNI

Congresul nostru dela 21 Noemvrie crt. se va ținea în sala „Thalia“, pe care comisia interimară a municipiului Sibiu a binevoit a ne-o pune la dispoziție spre acest scop, în mod gratuit.

Ne îndeplinim o prea plăcută datorință mulțumind și pe această cale comisiei interimare și în special președintelui său, dl Dr. Eugen Piso, deputat, pentru româneasca atenție.

Veniți la adunarea dela 21 Noemvrie toți oierii depe toate plaiurile țării! Veniți să ne vedem, să ne cunoaștem, să ne auzim, să întărim legăturile de prietenie și pe cele profesionale! Veniți să ne sfătuim cu toții asupra tuturor chestiunilor, cari ne interesează!

În ziua de 6 Oct. crt. s'a inaugurat, în cadrul unor grandioase manifestări populare, șoseaua de munte Poiana-Sibiului—Novaci(Gorj).

Însuși M. S. Regele Carol II, Augustul nostru Suveran, însoțit de Măria Sa Marele Voevod Mihai, înconjuțați fiind de membrii guvernului, D-nii: Gh. Tătărescu, prim-ministru; I. Inculeț, ministru de interne; P. Angelescu, ministru de război; R. Franasovici, ministru al comunicațiilor; parlamentarii și prefectul județului, a tăiat panglica tricoloră, dând circulației șoseaua, care va lega pentru toate timpurile pe frații de pe ambele părți ale Carpaților, pe cei din Ardeal cu cei din Oltenia.

În această zi dimineața, la ora 9¹/₂, M. S. Regele urmat de Măria Sa Mihai, au coborât din vagonul regal în gara Săliște, unde așteptau membrii guvernului, parlamentarii și prefectul județului, în frunte cu Dl Gh. Tătărescu, prim-ministru.

Mulțimea de români ieșită întru întâmpinarea Regelui a ovaționat îndelung pe Suveran și Măria Sa Voevodul Mihai.

Dl Dr. Nicolae Regman, prefect, a urat Majestății Sale bun sosit pe plaiurile județului Sibiu.

M. S. Regele și Măria Sa Voevodul Mihai s'au urcat în mașină și urmați de primul ministru, miniștri, parlamentari și prefect, s'au îndreptat spre Poiana-Sibiului.

Locuatorii comunelor: Săliște, Galeș, Tilișca și Rod, au făcut Majestății Sale o impunătoare primire, arătându-și cu prisosință

dragostea nefățărită și supunerea neclintită față de Augusta persoană, care întrupează toate speranțele unui popor cuminte și supus.

În comuna Poiana, splendid împodobită, cum numai în poavești se poate ceti, așteptau grupați în marea piață poienarii și poinărițele: copiii de școală, fetele, feciorii, bărbații, femeile, bătrânii și bătrânele, fiecare îmbrăcați în hainele specifice vârstei.

Strada de 3 km. pe unde avea să treacă M. S. Regele era superb chită: mesteacăni pe ambele părți, flori înaintea fiecăre case, iar în ferestre covoare, straie, țoale și tot felul de țesături românești, o adevărată comoară de artă.

În piață o mare de oameni, în frunte cu primarul, așteptau sosirea Suveranului. Imbrăcați în pitoreștile lor costume poinărești, prezentau un tablou care înalță, fermecă și întărește nădejdea în vitalitatea neamului.

Tunete de urale izvorâte din inimi curate ca apa izvorului de munte și cu adevărat nefățărite, au fost cuvântul de bun sosit la ivirea Majestății Sale în piață, cari n'au conținut un moment, până la părăsirea comunei.

În capul de răsărit al pieței M. S. Regele, Măria Sa Voevodul Mihai și toți însoțitorii s'au dat jos din mașini. Primarul a primit pe Suveran cu tradiționala pâine și sare.

De aici au mers pe jos ca 100 m., până la poarta de primire, prea frumos împodobită. M. Sa Regele a sărutat sf. cruce și sf. evanghelie, apoi a tăiat panglica în uralele cari nu se mai sfârșiau, ale poienarilor.

A binevoit a primi darurile prezentate de soția directorului nostru și președinte al oierilor din Poiana: un săcăteu (traistă poienărească), în săcăteu un fulcel de brânză, ploscă frumos legată cu vin, și un țol.

Aceleași daruri s'au prezentat și Măriei Sale Marelui Voevod, primului ministru și miniștrilor.

M. Sa Regele, vădit emoționat de atâta iubire, și-a luat drumul pe șoseaua de-acum liberă spre comuna Jina, unde deasemenea s'a făcut Majestății Sale o tot atât de grandioasă primire, care a mărit bucuria Suveranului.

Din Jina M. Sa s'a îndreptat în mersul șoselei spre Novaci, oprind la „Oașia“, unde a luat masa.

Legătura pe care a făcut-o în ziua de 6 Oct. 1935 M. S. Regele Carol II. între Ardealul desrobii și Oltenia lui Tudor Vla-

dimirescu, trecând Carpații pe această șosea, va fi vecinică! Regele tuturor românilor a întărit-o, iar noi și generațiile viitoare vom păzi-o!

In ziua de 21 Noiembrie 1935 se va pune temelia solidă Uniunii oierilor din țară, care va apăra cu tărie toate interesele oierilor, va lupta pentru promovarea oieritului în general, pentru valorificarea produselor și câștigarea de drepturi pe seama acestei profesii.

In numărul de pe Noiembrie, care va apare până la 5 a lunii respective, vom publica toate îndrumările și vom da toate deslușirile în legătură cu congresul.

Congresul oierilor dela 21 Noiembrie este o adunare profesională, care va discuta cu toată competența și seriozitatea toate problemele în legătură cu această ocupație. Impreună vom stabili programul de lucru pentru realizarea căruia nu vom cruța nimic.

D-l Nic. Muntean, directorul revistei noastre, a vizitat în ziua de 13 crt. pe oierii din Șugag, jud. Alba.

In 14 crt. oierii din comuna Jina, jud. Sibiu.

Duminecă în 20 Oct. va vizita la ora 2 d. a. oierii din Râul-Sadului și în aceeași zi la ora 5 d. a. oierii din Sadu.

Duminecă în 27 Oct. va vizita la ora 2 d. a. oierii din Tălmacel, și în aceeași zi la ora 4 d. a. oierii din Boița.

Duminecă 3 Noiembrie la ora 3 d. a. va vizita oierii din Rășinari.

Vineri în 8 Noiembrie (Arh. Mihail și Gavril) va vizita la ora 2 d. a. oierii din Cacova și în aceeași zi la ora 4 d. a. pe oierii din Sibiel.

Duminecă în 10 Noiembrie va vizita la ora 2 d. a. oierii din Vale, în aceeași zi la 4 d. a. pe cei din Săliște, iar la 5¹/₂ d. a. pe cei din Tilișca.

Punem în vedere și rugăm și pe această cale pe toți oierii din comunele amintite, ca la ceasurile fixate să fie adunați pentru a putea sta de vorbă și a lua măsuri în vederea congresului.

Insemnătatea acestor adunări nu va scăpa nici unui oier din vedere și va fi fiecare la locul de întrunire.

Pregătiți-vă în vederea zilei de 21 Noiembrie, că dela modul cum vă veți prezenta, dela numărul celor de față și dela interesul ce arătați propriei ocupațiuni depinde soarta oieritului.

*Să nu vă lăsați pe tânjală!
 Fiți mândri de trecutul oierilor și mândri de ocupația ce aveți.
 Dați-vă însemnătatea cuvenită ca factori de producție și ca
 români cu un prea glorios trecut și atunci și alții vă vor cinsti!*

La târgul de oi de toamnă din Poiana-Sibiului, care s'a ținut în 19 Septembrie s'au vândut oile de rudă cu până la Lei 750 perechea, oile sterpe cu până la Lei 700 perechea și botoașele cu până la Lei 400 perechea.

*Vreți să vă puteți valorifica cu prețuri cinstite produsele,
 vreți să scăpați de speculanți?*

Veniți să ne organizăm! Veniți să ne strigăm această dorință în auzul țării și conducătorilor ei. Cu prețurile de batjocură de azi, ne sunt numărate zilele.

După cât suntem informați, s'a vândut cam toată lâna afară de foarte puțină în Poiana. Prețul ce se oferă este de 36 Lei per kg. Credința noastră este, că prețul lânii se va mai urca.

Nu suntem profeți, dar așa credem.

*Veniți la adunare să ne dați curaj în lupta ce am început,
 pentru a asigura oierilor și oieritului zile mai lipsite de griji!
 Dv. vă dați seama, că într'un fel vorbești când ai la spate 100
 de oameni și altfel când ai 100.000 de inși!*

Brânza în burdușei s'a căutat anul acesta — se 'nțelege cea bună — foarte bine și s'a plătit față cu anii trecuți mai bine. Și cea în burduși mari se caută și se plătește mai bine.

Consumatorii cer însă marfă bună și curată!

La 21 Noiembrie vom discuta și ne vom da silința a găsi mijloacele prin cari să putem și noi ajunge să dăm consumatorilor brânză de orice calitate, rușine fiind ca noi țară de oieri să importăm brânză din străinătate și de exportat aproape nimic.

Să spălăm această rușine și din importatori să devenim exportatori. Acesta ne e scopul și-l vom ajunge.

Am cetit în unele ziare, că s'a aprobat unor fabrici importul de lână streină.

A noastră va trebui să fie lăsată liberă la export, chiar vom cere dlui Ministru de Industrie și Comerț acest lucru!

Lâna este o materie de prima necesitate. O politică a lânii va trebui necondiționat inaugurată. La 21 Noiembrie vom cerca să dăm dezlegare și acestei probleme.

Cerem cetitorilor noștri să treacă cu vederea apariția cam târzie a revistei atât pe Septembrie cât și pe Octombrie.

Pe Septembrie am apărut cam târziu din cauză că dl director a fost toată luna August la munte.

Numărul acesta apare și el cu întârziere din motivul, că dl director a fost serios bolnav. Abia zilele trecute a părăsit patul.

Nu cruțați osteneală nici cheltuială și veniți la adunare. E vorba de viitorul nostru și al oieritului.

Credeți cu toții, că luptăm cu destule greutate. Ușurați-ne cu ce puteți povara și plătiți-vă la timp abonamentul.

E o obligație morală să răspândiți revista și să aduceți fiecare câte un nou abonat.

„Stâna“ trebuie citită de toți oierii și nici din o casă de oier să nu lipsească.

Profesiunile organizate au luptat și-au câștigat!

Noi am stat pe loc și-am pierdut!

La 21 Noiembrie ne vom organiza, și vom câștiga, dacă vom sta cot la cot și umăr la umăr, cum zice proverbul: Când unii vom lupta și alții se vor uita, câștigul e problematic!

Avem o toamnă secetoasă cu lipsă de iarbă în toată țara.

Lipsa de pășuni e o altă problemă foarte serioasă, și ne interesează în cel mai înalt grad.

O deslegare a acestei probleme va trebui găsită cu toate împrejurările schimbate.

E unul din punctele ce va fi discutat la 21 Noiembrie.

Și-au achitat abonamentul pe anul I.:

JUD. HUNEDOARA. Orașul Deva: Dumitru Muntean, comerc.

JUD. SIBIU. Com. Jina: Vasile Gh. Vasile.

Pe anul II. începând cu numărul ce primește fiecare:

JUD. ALBA. Comuna Șugag: Nicolae Bogdan, Ion Ștefan

I. Ignat.

JUD. CONSTANȚA. Orașul Medjidia: Dr. Gheorghe Bulatovici, medic veterinar.

Comuna Runcu : Ion Șufană.

Comuna Târgușor : Constantin Ghișe.

JUD. CAHUL. Comuna Cazangic : Nicolae Nartea.

JUD. GORJ. Comuna Novaci : Constantin Mănișanu.

JUD. HUNEDOARA. Orașul Deva : Dumitru Muntean, comerciant.

Comuna Ludești : Petru Gh. Bogdănescu.

JUD. SIBIU. Com. Jina : Vasilie Gh. Vasilie.

Comuna Poiana-Sibiului : Aron Ban 972, Pavel Dobrotă 503, Ilie Radu 724, Dumitru Mănișiu 588, Dumitru Șufană 471, Ion Hândorean, 542, Ion Fântână 1330 și Nicolae Bejiu 491.

Orașul Sibiu : Ilie Măcelar.

JUD. TURDA. Orașul Turda : Dumitru Dăncilă, comerciant.

Nu e o greutate să vă înștiințați pe o carte poștală participarea la congres. Faceți-o! Ne interesează numărul celorce vor fi prezenți, ca să luăm anume măsuri. Până în prezent s'au înștiințat mulți din multe județe ale țării.

Am primit la redacție următoarele ziare și reviste:

Ziare : „Isus Biruitorul“, A. I. Nrii: 38, 39, 40 și 41. Sibiu, „Foaia Plugarului“, A. IX. Nrii. 16, 17, Constanța, „Gorjanul“, A. XII. Nr. 37, Târgu-Jiu. „Ardealul“, A. XIV. Nrii: 38, 40, Brașov, „Glas românesc în regiunea secuizată“, A. V. Nrii: 167, 168, 169, Odorhei, „Frontul“ A. II. Nr. 9. București, „Ofensiva“, A. I. Nr. 4. București.

Reviste : „Revista crescătorului de Animale“ A. I. Nrii: 9, 10, București, „Drumul Nou“ A. V. Nrii: 17, 18, București, „Plaiuri Săcelene“ A. II. Nr. 8—9, Satulung-Săcele jud. Brașov, „Foița“, A. I. Nr. 4—5, București, „Idei încrucișate“ A. II. Nr. 12—13, Silistra, „Sănătatea“ A. XXXV. Nr. 8, București, „Luceafărul“ A. II. Nr. 7.

Am mai primit broșura foarte interesantă și documentată: „Ciobănia la Ungurenii din dreapta Oltului“, de Mara N. Popp.

Sunt o mulțime de oieri, cari nu primesc revista. Aceștia nu știu nimic de congresul dela 21 Noiembrie. Cei ce primiți „Stâna“ faceți propagandă, stăruiți să vie toți. Arătați-le rostul și însemnătatea acestei adunări, convocată în interesul lor și al oieritului.

„STĂNA“
REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ
Director: NICOLAE MUNTEAN
